

Klavierkwintet “Odulphus”

(Naar Dirk Van Nimmen)

De basisstructuur van “Odulphus” ontstond bij het zoeken naar een kenwijsje voor het koor Medimuze (°1994), dat in de voorbije 22 jaar olv haar onovertroffen dirigent Jos Moens een repertorium van honderden liederen opbouwde met een overspanning van meer dan vijf eeuwen koorcompositie. Denkend aan zovele plezierige momenten bij de koorrepetities kon zulk kenwijsje niet droevig klinken en er borrelde een akkoordensequens op (Dm-G7-Cmaj7-Am7, 2x) waarbij een evident melodietje paste, wat alras enthousiast gefloten werd door toehoorders zoals Paul Mortiers. Een tweede sequens (Hm7-E7-Am-C/G-D7/F#-F-G7) pakte de staart van de eerste en leidde makkelijk terug naar de kop ervan en zo was de eerste kern geboren: ME-DI-MU-ZE (kon je scanderen).

Er zat meer in, en aan de piano ontstonden de variatiesequens in mineur, alsook een heuse begin- en eindsequens op basis van ritmewisselingen. Zo werd het pianostukje geboren, en voor een optreden van het strijkkwartet Artemis bij een huisconcert ten onzent werd de partituur uitgebreid met een vierstemmige begeleiding voor strijkers (1° en 2° viool, altviool en cello); mijn goede vriend Luc Sabbe maakte als altviolist deel uit van Artemis uit Brugge en leerde de partituur aldus een eerste maal kennen. Bij de uitvoering op 28/10/1995 speelde Artemis samen met mij op piano en scandeerden wij samen AR-TE-MIS. Een eerste naamsverwisseling dus. De mannen van Artemis mochten zich als compensatie elk een fles kiezen uit onze wijnkelder en zij hadden goede smaak ...

De partituur (mooi genoteerd en bewaard door mijn schutsengel Marleen) leidde enkele jaren een teruggetrokken bestaan, maar kwam opnieuw boven water toen wij in 2010 volop plannen begonnen te maken omtrent de toekomstige cultuurkapel Odulphus. Het boude idee nam vorm om in samenwerking met Fred Scholliers van de Dendermondse filmclub over de geschiedenis van de kapel een kortfilm te maken. Daarvoor hadden wij ook muziek nodig en zelf gecomponeerde muziek was hierbij welkom (gezien Sabam hierop geen rechten kon eisen...).

Een nieuw ensemble werd opgericht, het “Odulphus kwartet” (Yves Gilen en Bruno Bruylandt op viool, Luc Sabbe op altviool en Dankart Elst op cello) dat in samenwerking met Eddy Aelbrecht op klavier de klus klaarde op zondag 30 januari 2011 en zorgde voor een tweede, definitieve naamsverandering: “Odulphus” (kan ook gescandeerd worden op C7-Am7 van de eerste sequens). De onnavolgbare Eddy A. improviseerde schitterend met knipoogjes naar Oscar Peterson & Thelonius Monk en verstond zich daarbij uitstekend met de zoetgevooisde strijkers van het Odulphus kwartet. Puur genot voor spelers en de enkele toeschouwers.

De opnamen werden beluisterd door enkele vrienden en wekten enthousiasme en plezier. Ik herinner me een mooi compliment van Marleen B.: “...dat liedje doet me denken aan een bonte groep vrienden en familie, die wandelen langs de Scheldedijk, en tateren en plezier maken en elkaar allerlei verhalen vertellen...”.

Dat beeld komt aardig in de buurt van wat dit muziekfragment wil uitdrukken, en geeft aan waarom het hier voor de website aangewend wordt.